

skæftiger sig med og kender invalidernes forhold, og som i henhold til folkeforsikringsloven er bemyndiget til at yde hjælp til invalider, bl. a. til anskaffelse af motorkøretøjer.

Efter den gældende ordning er der kun valget mellem bevilling, d. v. s. afgiftsfritagelse, og afslag, d. v. s. fuld afgiftspligt for køretøjet, hvilket udelukker en differentiering af hjælpen i de enkelte tilfælde. Efter forslaget skal der imidlertid kunne ydes hel eller delvis godtgørelse af omsætningsafgiften.

Den gældende ordning er begrænset til personer med invaliditet i benene, men da det ud fra et revalideringssynspunkt må anses for hensigtsmæssigt, at også andre invalider kan opnå tilskud til

omsætningsafgiften, er denne begrænsning udeladt i forslaget.

Medens der efter den hidtidige ordning ikke er ydet afgiftsfritagelse i tilfælde, hvor den pågældendes erhverv er af en sådan beskaffenhed, at dette i sig selv betinger anskaffelse af et motorkøretøj, d. v. s. handelsrejsende m. fl., er der ikke i forslaget nogen begrænsning i denne henseende.

Med hensyn til dækning af invalideforsikringsrettens udgifter ved den foreslåede ordning henvises til § 7, stk. 2, i forslaget til lov om tilskud til de offentlige veje, hvorefter udgifterne til tilskudsordningen efter bevilling på de årlige finanslove afholdes af vejfonden.